ri ſit aptū. Sciendum tamen lac mulieris aut aſi-
e, non ſemper conuenire hecticis, imò aliquando
c acidum, ſiue cui butyrum detractum eſt, iiſdem
ilius eſt, quàm lac mulieris aut aſinæ. Primo, quā
o cū hectica eſt ſolutio uentris. Deinde quando eſt
ſpitio de coagulatione lactis in ſtomacho, uel de
rdore uehemētis febris, uel quando ſtomachus per
cholericus eſt, ut lac in cholerā cōuertat. Tertio,
uando cum hectica coniungitur putrida, et præci-
uè, cùm in inferiorib. fuerint multæ oppilationes.
ā lac acidū reſtringit uentrē, nec facile in cholerā
uertitur, ut cui butyrū, per quod facile inflamma
r, exemptū ſit. Nec in putrida febre eadē ratione
cile putreſcit. Quarto, ſi ſtomachus fuerit ſordi-
us, nā in hoc lac facilimè corrumpitur. Quinto ſi
cticus abominetur lac dulce ac integrum, acidum
erò ſiue à butyro ſeiunctū non exhorreat. Tertiū
t, lac uaccinū et ouiū magis nutrire, quia alijs pin-
uiora ſunt, & craſſiora, ut dicit Auicen. 2. Can.
p. 444. Lac inquit, omnis animalis, cuius præ-
natio prolixior eſt prægnatione mulieris, eſt ma
: quapropter proportionabile eſt illud, quod pro
imū eſt, ſicut uaccinū. Rhaz. uerò 3. ad Manſ. cap.
. ſic inquit: Vaccinū lac omni lacte cuiuſlibet al
rius animalis craſſius iudicetur, quod etiā omnib.
orporis pinguedinē adipiſci uolētibus cōuenictius
xiſtit. Quartū eſt, lac nocere febricitātib. et caput
olentib. cuius cauſa adſignata eſt cap. 7. DE